

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 161

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 iulie 1997

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
132.	1-6	339.	7
338.	6		
★			
133.	6-7	347.	8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Rechiziția de bunuri și prestările de servicii reprezintă măsura excepțională prin care organele autorității publice împuternicite prin lege obligă agenții economici, instituțiile publice, precum și alte persoane juridice și fizice la cedarea temporară a unor bunuri mobile sau imobile, în condițiile prezentei legi.

Art. 2. — (1) Bunurile rechiziționate vor fi puse la dispoziția forțelor destinate apărării naționale sau a autorităților publice, la declararea mobilizării generale sau parțiale ori a stării de război, la instituirea stării de asediu sau de urgență, precum și în caz de concentrări, exerciții și antrenamente de mobilizare ori pentru prevenirea, localizarea, înlăturarea urmărilor unor dezastre, cât și pe timpul acestor operațiuni.

(2) Bunurile consumptibile și cele perisabile pot fi rechiziționate definitiv, cu plata despăgubirilor prevăzute de lege.

(3) Cetățenii apti de muncă pot fi chemați pentru prestări de servicii în interes public, constând în efectuarea unor lucrări sau desfășurarea unor activități în situațiile prevăzute la alin. (1).

Art. 3. — Rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public se fac în scopul:

a) rezolvării problemelor materiale de orice natură, asigurării de mână de lucru și de cartuire sau cazare necesare forțelor destinate apărării, autorităților publice, sinistratilor, refugiaților, populației afectate de consecințele războiului și prizonierilor de război;

b) funcționarii agenților economici și instituțiilor publice;

c) funcționării și exploatarei sistemelor de telecomunicații și căilor de comunicații.

Art. 4. — Rechiziționarea de bunuri și chemarea persoanelor fizice pentru prestări de servicii în interes public se dispune astfel:

a) la declararea mobilizării generale sau parțiale sau a stării de război, prin decretul de declarare;

b) la instituirea stării de asediu sau de urgență, prin decretul de instituire;

c) în caz de concentrări, exerciții și antrenamente de mobilizare, prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării;

d) în cazul prevenirii, localizării și înlăturării unor dezastre, prin hotărâre a Guvernului sau prin ordine ale prefectilor.

Art. 5. — (1) Se pot rechiziționa:

a) mijloace de transport cu tracțiune animală, auto, feroviare, aeriene și navale;

b) instalații portuare și dane;

c) sisteme, instalații și tehnică de aerodrom, de comunicații și de telecomunicații;

d) surse de alimentare energetice;

e) tehnică de calcul;

f) tehnică și materiale topografice, tipografice, audiovizuale, de construcții și de căi ferate;

g) carburanți-lubrifianti, utilaje și materiale pentru transportul și depozitarea acestora;

h) clădiri;

i) terenuri;

j) piese de schimb și materiale pentru întreținere și reparații;

k) utilaje și materiale pentru dotarea atelierelor de reparații;

l) articole de echipament, de protecție, de regie, de gospodărie și de igienă personală;

m) alimente și materiale pentru preparat, servit, distribuit și transportat hrana;

n) animale;

o) furaje;

p) tehnică, aparatură și materiale sanitar-veterinare.

(2) Bunurile rechiziționate de la proprietarii sau deținătorii lor legali.

(3) Bunurile rechiziționabile vor avea starea tehnică și de calitate necesară folosirii lor în scopul pentru care se rechiziționează.

(4) O dată cu bunurile rechiziționate se predau și echipamentele aferente, fără de care nu pot fi utilizate.

(5) Nimeni nu poate fi obligat a da un bun, dacă în momentul cererii nu îl are în posesie sau în folosință legală.

Art. 6. — (1) Rechiziționarea bunurilor și chemarea persoanelor fizice pentru prestări de servicii în interes public,

în situațiile prevăzute în prezenta lege, se fac de către centrele militare județene și al municipiului București.

(2) Rechiziționarea navelor, a mijloacelor plutitoare și portuare se face de către Statul Major al Marinei Militare.

(3) Rechiziționarea aeronavelor, a instalațiilor și a tehnicii de aerodrom se face de către Statul Major al Aviației și Apărării Antiaeriene.

(4) În mod excepțional, în timp de război, orice comandant de subunitate sau unitate militară similară sau superioară batalionului, care, în luptă, acționează independent, este autorizat să hotărască rechiziționarea de bunuri ori chemarea persoanelor fizice la prestări de servicii în interes public, numai prin autoritățile administrației publice locale și cu asumarea răspunderii proprii.

Art. 7. — (1) Stabilirea imobilelor necesare pentru cartuire sau cazare se face, în comun, de către autoritățile administrației publice locale și de către reprezentanții beneficiarilor.

(2) Proprietarii sau deținătorii cu orice titlu ai imobilelor sunt obligați să le pună la dispoziția beneficiarilor cu utilitățile existente la data rechiziționării.

Art. 8. — (1) Pot fi chemate pentru prestări de servicii în interes public persoanele apte de muncă, în vârstă de 16—60 de ani bărbații și de 16—55 de ani femeile.

(2) Unii specialiști, ca: medici, ingineri, subingineri, tehnicieni, economiști, farmaciști, asistenți medicali etc., pot fi chemați să presteze servicii în specialitățile lor și peste limita maximă de vârstă prevăzută la alin. (1), dar nu mai mult de 65 de ani bărbații și de 60 de ani femeile. Peste aceste limite, persoanele pot fi chemate numai la cererea lor.

CAPITOLUL II

Evidența bunurilor rechiziționabile și a persoanelor fizice chemate pentru prestări de servicii în interes public

Art. 9. — (1) Autoritățile administrației publice sunt obligate să asigure, în raza lor de activitate, efectuarea rechizițiilor de bunuri și chemarea persoanelor pentru prestări de servicii în interes public.

(2) Pentru realizarea scopului prevăzut la alin. (1), autoritățile publice împreună cu celelalte autorități împuternicite iau măsuri pentru:

a) verificarea ținerii evidenței de către agenții economici, instituțiile publice și alte persoane juridice deținătoare ale bunurilor rechiziționabile;

b) verificarea stării tehnice a mijloacelor de transport auto, navale, aeriene, a tehnicii de construcții, portuare și de aerodrom, rechiziționabile;

c) verificarea existenței materialelor, alimentelor, carburanților, lubrifiantilor, precum și a altor bunuri rechiziționabile, stabilite prin planul de mobilizare;

d) analizarea forței de muncă ce poate fi chemată pentru prestări de servicii în interes public, de la agenții economici, instituțiile publice, precum și din fiecare localitate, pentru persoanele neîncadrate în muncă.

Art. 10. — (1) Agenții economici, instituțiile publice și celelalte persoane juridice țin evidența bunurilor rechiziționabile pe care le au în proprietate sau în deținere, conform normelor prevăzute de lege, privind evidența bunurilor din patrimoniul lor.

(2) Persoanele juridice prevăzute la alin. (1) sunt obligate să comunice centrelor militare pe raza cărora funcționează, la cererea acestora, date în legătură cu numărul și starea bunurilor supuse rechiziției.

(3) Evidența bunurilor supuse rechiziției, aflate în proprietatea persoanelor fizice, se ține de către autoritățile publice locale sau de către inspectoratele de poliție, după caz.

Art. 11. — (1) Unitățile de poliție și autoritățile publice care, pe raza lor teritorială, au în evidență mijloace de transport sunt obligate să comunice, la cerere, centrelor militare, datele privind numărul, starea și caracteristicile acestora.

(2) Persoanele juridice proprietare sau deținătoare legale de nave, aeronave, instalații și tehnici portuare sau de aerodrom sunt obligate să comunice datele privind numărul, starea și caracteristicile lor Statului Major al Marinei Militare sau Statului Major al Aviației și Apărării Antiaeriene, după caz.

(3) Schimbările survenite în evidența bunurilor prevăzute a fi rechiziționate la mobilizare, privind înstrăinarea sau starea acestora, se comunică de către proprietari sau deținători autorităților militare prevăzute la alin. (1) și (2), în termen de maximum 45 de zile de la producerea lor.

Art. 12. — (1) Guvernul poate dispune, periodic, inventarierea anumitor categorii de bunuri supuse rechiziției, stabilind, totodată, perioada, datele și autoritățile publice cărora li se comunică rezultatul.

(2) Proprietarii și deținătorii bunurilor supuse rechiziției sunt obligați să le declare și, la cerere, să le prezinte comisiilor de inventariere.

(3) Autoritățile administrației publice sunt obligate să participe la operațiunile de inventariere.

Art. 13. — Beneficiarii rechizițiilor sunt obligați să țină evidența acestor bunuri în unități fizice și valorice.

CAPITOLUL III

Efectuarea rechiziției de bunuri și prestărilor de servicii în interes public

Art. 14. — (1) Bunurile se rechiziționează numai în baza ordinului de predare emis de autoritățile militare prevăzute la art. 6 din prezenta lege.

(2) Ordinul de predare a bunurilor ce se rechiziționează va cuprinde, obligatoriu, denumirea autorității militare emitente și a unității beneficiare, temeiul legal al rechiziției, datele de identificare a bunurilor, a proprietarului sau a deținătorului acestora, precum și mențiunile despre locul și termenul predării bunurilor.

(3) Ordinul de predare se înmânează proprietarului sau deținătorului de către delegații centrelor militare județene, al municipiului București ori prin delegatul administrației publice locale, al poliției sau al unității beneficiare, după caz.

Art. 15. — La predarea bunurilor rechiziționate se încheie un proces-verbal în care sunt înscrise, pe lângă datele de identificare, menționate în ordinul de predare, starea și valoarea bunurilor la data rechiziției.

Art. 16. — (1) Aeronavele, navele și instalațiile de aeroport și portuare vor fi preluate, împreună cu echipajele și personalul care le deservesc, iar mijloacele de transport auto și tehnica de construcții, cu șoferii și, respectiv, cu mecanicii conductori.

(2) Alte bunuri decât cele prevăzute la alin. (1), care nu pot fi folosite decât numai cu personal calificat, vor fi preluate, de asemenea, împreună cu personalul care le deserveste.

(3) Aeronavele și navele rechiziționate, aflate în afara teritoriului național, sunt obligate să revină din cursă în cel mai scurt timp posibil.

(4) Persoanele aflate în situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) sunt considerate mobilizate sau chemate pentru prestări de servicii în interes public, în condițiile prezentei legi.

Art. 17. — (1) Înștiințarea persoanelor fizice despre prestările de servicii în interes public la care sunt chemate se face prin ordin de chemare individual sau colectiv.

(2) Ordinul de chemare va cuprinde, obligatoriu: denumirea autorității militare emitente și a unității beneficiare, temeiul legal al chemării, numele, prenumele și domiciliul persoanei chemate, termenul și locul unde trebuie să se prezinte.

(3) Ordinul de chemare a salariaților va fi expediat la locul de muncă al acestora și se va preda celui în cauză prin grija conducătorului său nemijlocit.

(4) Pentru celelalte persoane fizice, ordinul de chemare va fi transmis de către autoritățile administrației publice locale, prin unitatea de poliție pe raza căreia persoana în cauză domiciliază sau își are reședința.

(5) De regulă, persoanele chemate pentru prestări de servicii în interes public vor lucra, pe cât posibil, în localitățile în care își au domiciliul sau reședința și în domeniul pentru care sunt pregătite profesional ori au aptitudini deosebite.

Art. 18. — (1) În timpul mobilizării sau pe timp de război, persoanele chemate pentru prestări de servicii în interes public sunt supuse regulamentelor, disciplinei și jurisdicției militare.

(2) Pentru situația menționată la alin. (1), persoanele în cauză sunt considerate militari mobilizați în timp de război, cu gradele din evidența militară.

(3) Persoanele care nu au fost luate în evidența militară sunt considerate militari cu gradul de soldat.

CAPITOLUL IV

Prețuri și tarife. Restituiri. Despăgubiri. Contestații

Art. 19. — (1) Proprietarii bunurilor rechiziționate au dreptul la despăgubiri, dacă bunurile au suferit degradări sau devalorizări, conform prezentei legi.

(2) De asemenea, pe perioada rechiziției, proprietarii sau deținătorii sunt scutiți de impozite și de plata taxelor pentru bunurile rechiziționate, iar obligațiile ce decurg din contractele legal încheiate se suspendă.

(3) Proprietarii sau deținătorii vehiculelor rechiziționate pentru participarea la concentrări, exerciții și antrenamente de mobilizare au dreptul la plata serviciilor prestate cu mijloacele respective.

(4) Deteriorările produse terenurilor productive rechiziționate dau dreptul la despăgubiri în caz de concentrări, exerciții și antrenamente de mobilizare.

(5) Pentru imobilele folosite la cartiruire sau la cazare nu se plătește chirie pe timpul stării de asediu, stării de urgență sau de război, precum și pe timpul mobilizării parțiale ori generale, oricare ar fi durata de folosire a acestora.

(6) În celelalte situații prevăzute în prezenta lege, cartiruirea sau cazarea dă dreptul la încasarea unei chirii potrivit dispozițiilor legale. Chiria se achită la sfârșitul lunii sau la încetarea cartiruirii sau cazării, dacă a durat mai puțin de o lună.

Art. 20. — Pentru stabilirea cantităților, a prețurilor și a tarifelor bunurilor rechiziționabile, precum și pentru soluționarea diverselor litigii care derivă din executarea rechizițiilor, funcționează:

- a) comisii mixte de rechiziții;
- b) Comisia Centrală de Rechiziții.

Art. 21. — Comisia mixtă de rechiziții din subordinea prefecturii județului sau a municipiului București, după caz, este compusă din:

- a) prefectul județului ori al municipiului București — președinte;
- b) comandantul centrului militar județean sau municipal;
- c) reprezentantul Statului Major al Aviației și Apărării Antiaeriene sau, după caz, și al Marinei Militare;
- d) șeful biroului de rechiziții de la centrul militar respectiv;
- e) un reprezentant al inspectoratului județean de poliție ori al Direcției generale de poliție a municipiului București;
- f) șeful compartimentului juridic al prefecturii;
- g) un reprezentant al Direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat — specialist în prețuri;
- h) șeful serviciului sau al direcției de mobilizare a economiei naționale și pregătirii teritoriului pentru apărare;
- i) șeful compartimentului financiar al prefecturii județului sau a municipiului București;
- j) președintele camerei de comerț și industrie a județului sau a municipiului București.

Art. 22. — (1) Comisiile prevăzute la art. 20 lit. a) pot fi convocate trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, la solicitarea comandantului centrului militar al județului sau al municipiului București.

(2) Comisiile mixte de rechiziții stabilesc cantitățile de bunuri ce pot fi rechiziționate pe localități, agenți economici, instituții publice și alte persoane juridice, în vederea realizării integrale a scopurilor prevăzute la art. 3.

(3) Anual, comisiile mixte de rechiziții propun limitele prețurilor folosite la plata despăgubirilor pentru bunurile rechiziționabile, precum și tarifele prestărilor de servicii în interes public ce pot fi efectuate, pe care le înaintează la Comisia Centrală de Rechiziții.

(4) Hotărârile comisiilor sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice prevăzute în prezenta lege și sunt aduse la îndeplinire de către autoritățile administrației publice locale, agenții economici, instituțiile publice și alte persoane juridice, la înștiințarea autorităților împuternicite să efectueze rechiziții.

Art. 23. — Comisia Centrală de Rechiziții, organ de pregătire și executare a rechizițiilor, din subordinea Guvernului, este compusă din:

- a) secretarul de stat și șef al Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale — președinte;
- b) patru reprezentanți ai Ministerului Apărării Naționale;
- c) doi reprezentanți ai Ministerului de Interne;
- d) un reprezentant al Ministerului Justiției;
- e) un reprezentant al Ministerului Finanțelor — specialist în prețuri;
- f) câte un reprezentant din partea ministerelor și departamentelor economice și al Băncii Naționale a României.

Art. 24. — (1) Comisia Centrală de Rechiziții se convoacă anual sau ori de câte ori este nevoie, de către președintele acesteia.

(2) Comisia Centrală de Rechiziții, pe baza propunerilor de prețuri ale comisiilor mixte de rechiziții, stabilește prețurile bunurilor rechiziționabile și tarifele prestărilor de servicii în interes public, unitare pe întreaga țară.

(3) Prețurile și tarifele stabilite de Comisia Centrală de Rechiziții se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Comisia Centrală de Rechiziții analizează și rezolvă contestațiile a hotărârilor comisiilor mixte de rechiziții.

(5) Hotărârile Comisiei Centrale de Rechiziții se pun în executare de Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale, prin comisiile mixte de rechiziții.

Art. 25. — (1) Despăgubirile pentru bunurile rechiziționate se acordă astfel:

- a) pentru bunurile neconsumabile, care, din motive obiective, nu mai pot fi restituite celor în drept, fie prin acordarea unui bun similar, fie prin plata contravalorii bunului, calculată în funcție de starea tehnică și de gradul de uzură, la momentul rechiziționării;
- b) bunurile consumabile vor fi achitate la prețurile în vigoare, în funcție de calitatea lor în momentul preluării;
- c) chiria pentru clădiri și terenuri fără culturi sau plantații va fi plătită la nivelul stabilit prin hotărâre a Guvernului;
- d) pentru culturile și plantațiile existente pe terenurile rechiziționate se va achita echivalentul producției nerealizate de către proprietar sau deținător, calculat la prețurile publicate în Monitorul Oficial al României, din care se scad cheltuielile ce ar fi fost necesare pentru obținerea recoltei;
- e) în cazul distrugerii plantațiilor se va plăti echivalentul necesar refacerii acestora;
- f) pentru terenurile neproductive nu se acordă despăgubiri;

g) când pentru unele bunuri rechiziționate nu există prețuri publicate în Monitorul Oficial al României, evaluarea despăgubirilor se face de către delegatul unității beneficiare și al administrației publice locale, prin comparație cu prețurile produselor similare, ținându-se seama de starea de uzură a bunurilor, la data rechiziției.

(2) Pentru rechizițiile de bunuri executate pe timpul concentrărilor, exercițiilor și antrenamentelor de mobilizare, plata se face în numerar, la preț de închiriere.

Art. 26. — (1) Plata pentru prestările de servicii în interes public se face în numerar, pe baza statelor de plată întocmite de unitatea beneficiară, la fiecare sfârșit de lună sau după efectuarea serviciului, dacă acestea au durat mai puțin de o lună.

(2) În caz de îmbolnăvire sau accident de muncă, survenit pe timpul prestării de servicii în interes public, persoanele chemate beneficiază de asistență medicală și medicamente sau de pensii de invaliditate, precum și de ajutoare în cadrul asigurărilor sociale de stat, în condițiile prevăzute pentru salariații din aceeași specialitate. În caz de mobilizare sau de război, persoanele respective beneficiază de aceste drepturi în condițiile prevăzute pentru militari.

(3) În cazul prestării de servicii în interes public, în alte localități decât cele în care domiciliază sau își au reședința persoanele chemate, cheltuielile de transport, cazare și hrană se suportă de unitățile beneficiare.

Art. 27. — Plata despăgubirilor pentru bunurile rechiziționate și pentru prestările de servicii în interes public se face astfel:

a) de către centrele militare județene sau al municipiului București, din fondurile cu această destinație, puse la dispoziție de la bugetul de stat ori din alte fonduri, constituite potrivit legii, în cazul stării de război, de mobilizare, de asediu sau de urgență;

b) de către ministere sau autoritățile în folosul cărora s-au efectuat rechizițiile de bunuri sau prestările de servicii în interes public, din fondurile acestora aprobate prin bugetul de stat, în cazul concentrărilor, exercițiilor și antrenamentelor de mobilizare;

c) de către autoritățile administrației publice, din bugetele locale sau de la bugetul de stat, în cazul prevenirii, localizării și înăbușării incendiilor, unor dezastre

Art. 28. — (1) Lichidarea proceselor-verbale de rechiziție se face în timpul și prin modalitățile de plată stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Neprezentarea procesului-verbal de rechiziție la lichidare, în termen de 3 ani de la publicarea în Monitorul Oficial al României a datei începerii plății, are ca urmare pierderea dreptului la despăgubiri, pentru bunurile rechiziționate.

(3) Contestățiile sau reclamațiile făcute după acest termen se consideră prescrise.

(4) În cazul pierderii proceselor-verbale de rechiziție, Comisia Centrală de Rechiziții poate hotărî eliberarea unui duplicat numai după declararea anulării acestora în Monitorul Oficial al României.

Art. 29. — La împlinirea termenelor sau la încetarea cauzelor care au determinat rechiziția, bunurile se restituie celor de la care au fost rechiziționate, cu proces-verbal de restituire.

Art. 30. — (1) Reclamațiile privind prețurile practicate, valoarea bunurilor rechiziționate înscrise în documentele oficiale și achitarea despăgubirilor se vor adresa comisiei mixte de rechiziții care a făcut rechiziția, în cel mult 90 de zile de la data încheierii procesului-verbal de restituire.

(2) Hotărârile comisiei mixte de rechiziții pot fi contestate, în cel mult 90 de zile de la primirea lor, la Comisia Centrală de Rechiziții, care, în cazul admiterii contestației în hotărârea pronunțată, fixează prețul care urmează a fi achitat.

(3) Hotărârea Comisiei Centrale de Rechiziții poate fi atacată în justiție, în cel mult 30 de zile de la primirea acesteia.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) este termen de decădere.

CAPITOLUL V

Scutiri de rechiziții de bunuri și de prestări de servicii în interes public

Art. 31. — Nu sunt supuse rechiziționării următoarele categorii de bunuri:

a) obiectele de uz personal și de gospodărie casnică;
b) bunurile personale strict necesare exercitării profesiei sau ocupației, prin care persoana respectivă își asigură existența;

c) vehiculele cu tracțiune animală sau mecanică aparținând invalizilor, văduvelor de război și orfanilor minori;

d) părțile din imobilele strict necesare ocupațiilor;

e) clădirile penitenciarelor și ale școlilor speciale de muncă și reeducare;

f) bunurile caselor și căminelor de copii, de handicapați și de bătrâni;

g) bunurile din patrimoniul cultural — național sau internațional;

h) bunurile care aparțin bisericilor, mănăstirilor sau caseilor de rugăciuni ale cultelor sau ale asociațiilor religioase, recunoscute de stat, necesare pentru exercitarea cultului, precum și locuințele monahilor;

i) cantitățile de cereale, alimente, legume și fructe necesare consumului proprietarului și al familiei sale, semințele necesare însămânțărilor, precum și animalele de reproducție și animalele matcă;

j) bunurile aflate în rezervele materiale naționale și în rezerva de mobilizare, constituite potrivit dispozițiilor legale;

k) bunurile misiunilor diplomatice și ale oficiilor consulare străine;

l) bunurile aparținând persoanelor juridice și fizice străine, domiciliare sau cu reședința ori cu sediul pe teritoriul României, care, prin acorduri internaționale, sunt exceptate de la rechiziții;

m) materialele sanitar-farmaceutice necesare tratamentului bolnavilor cronici, care fac dovada acestei situații.

Art. 32. — (1) Sunt scutite de prestări de servicii în interes public:

a) persoanele lipsite total de capacitate de muncă;

b) persoanele lipsite parțial de capacitate de muncă, dacă aceasta le face inapte desfășurării activității pentru care au fost chemate;

c) femeile gravide, începând din luna a 5-a de sarcină;

d) persoanele care au în îngrijire copii, părinți, frați sau surori, lipsiți total sau parțial de capacitate de muncă, când prezența lor este absolut necesară;

e) persoanele care au în îngrijire copii sub vârsta de 8 ani;

f) persoanele mobilizate la locul de muncă;

g) persoanele care fac parte din misiunile diplomatice sau din oficiile consulare, acreditate în România, precum și alte persoane străine scutite în virtutea unor acorduri internaționale la care România este parte.

(2) Situațiile prevăzute la lit. a), b), c) și d) se certifică de către organele sanitare competente.

CAPITOLUL VI

Sancțiuni

Art. 33. — (1) Refuzul de a pune la dispoziție bunurile rechiziționabile, sustragerea de la îndeplinirea acestor obligații ori nedeclararea la inventariere a bunurilor supuse rechiziționării se pedepsește potrivit legii penale.

(2) Încălcarea cu intenție sau din culpă de către un funcționar public a îndatoririlor sale de serviciu prevăzute în prezenta lege constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale.

Art. 34. — (1) Constituie contravenții la normele privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să constituie infracțiuni, următoarele fapte:

a) necomunicarea, la cererea și la termenul solicitat de autoritățile militare, prevăzute la art. 11 și 12, a datelor de evidență privind bunurile rechiziționabile, precum și a schimbărilor survenite în evidența acestora;

b) absența nejustificată sau refuzul persoanelor legal chemate de a presta servicii de interes public în caz de concentrări, exerciții și antrenamente de mobilizare, precum și prevenirea, localizarea și înlăturarea urmărilor unor dezastre.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 1.500.000 lei. Aceste sume se actualizează prin hotărâre a Guvernului, în funcție de evoluția monedei naționale.

Art. 35. — (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 34 și aplicarea sancțiunilor se fac de către ofițerii împuterniciți de comandantii centrelor militare județene ori al municipiului București, după caz.

(2) Plângerea făcută împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor se soluționează de către instanța competentă, cu citirea părților și a agentului constatat.

Art. 36. — (1) Când contravențiile prevăzute la art. 34 sunt săvârșite în timpul stării de asediu ori de urgență, în timpul mobilizării sau stării de război, sancțiunea este închisoarea contravențională de la o lună la 6 luni.

(2) Procesul-verbal de constatare a contravențiilor se înaintează în termen de maximum 3 zile, de către agentul constatat, instanței competente.

Art. 37. — Prevederile art. 34—36 se întregesc cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor și ale Legii nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială,

a ordinii și liniștii publice, în ceea ce privește închisoarea contravențională, în măsura în care prin prezenta lege nu se dispune altfel.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 38. — Cantitățile de bunuri și durata rechiziției, procedura rechiziționării și a chemării pentru prestări de servicii în interes public, în scopul prevenirii, localizării și înlăturării urmărilor unor dezaastre, se vor stabili prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin ordine ale prefectilor.

Art. 39. — Statul Major General și Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale sunt autorizate să controleze periodic modul de ținere a evidenței și de întreținere a bunurilor supuse rechiziției, de către agenții economici, instituțiile publice, cât și de către celelalte persoane juridice, precum și să verifice exactitatea datelor comunicate de proprietarii sau de deținătorii lor. De asemenea, sunt autori-

zate să controleze, periodic, modul de întreținere și starea tehnică a bunurilor supuse rechiziției, care aparțin persoanelor fizice.

Art. 40. — Dispozițiile prezentei legi, referitoare la înștiințarea și organizarea predării bunurilor care se rechiziționează, se pun în aplicare de către Ministerul Apărării Naționale sau de către autoritățile publice locale, după caz.

Art. 41. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 60 de zile de la publicare, Guvernul va emite norme metodologice privind aplicarea prezentei legi, care se vor publica în Monitorul Oficial al României.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 10/1974 privind rechizițiile, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 54 din 6 aprilie 1974, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 30 iunie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 1 iulie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VASILE LUPU

București, 15 iulie 1997.
Nr. 132.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 14 iulie 1997.
Nr. 338.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/1997 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru țigarete, produse din tutun și băuturi alcoolice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17 din 12 martie 1997 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru țigarete, produse din tutun și bău-

turi alcoolice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 15 mai 1997, cu următoarele modificări*):

1. La articolul 4, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Produsele de natura celor supuse marcării — nemarcate sau cu marcaje false —, devenite proprietatea statului potrivit legii, vor purta marcaje speciale, realizate de unitatea autorizată de către Ministerul Finanțelor cu tipărirea acestora. Ministerul Finanțelor va desemna unitatea care va aplica aceste timbre.“

2. La articolul 8, alineatul 4, care devine alineatul 3, va avea următorul cuprins:

„Unitatea specializată, autorizată să tipărească marcajele, vinde timbrele, banderolele sau etichetele direct producătorilor interni, importatorilor sau direct unității autorizate, desemnată de Ministerul Finanțelor cu aplicarea timbrei speciale.“

3. Articolul 11 se completează cu două alineate, 2 și 3, care vor avea următorul cuprins:

„Agenții economici producători sau importatori pot deține în stoc marcaje necesare pentru 3 luni.

La expirarea acestui termen, titularii prevăzuți la alin. 2 sunt obligați să prezinte stocul timbrei neutilizate autorității emitente a licenței, care va dispune distrugerea marcajelor.“

4. La articolul 11¹, litera d) va avea următorul cuprins:

„d) dovada garanției bancare sau a depozitului bancar, echivalentă cu valoarea accizelor.“

5. La articolul 11¹, alineatul 4 va avea următorul cuprins:

„Garanția bancară sau depozitul bancar constituit potrivit prevederilor art. 10 alin. 3 încetează numai după îndeplinirea formalităților vamale de import pentru totalitatea marcajelor achiziționate și aplicate pe marfa vămuită.“

6. Articolul 12¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 12¹. — Constituie infracțiune și se pedepsește conform prevederilor Codului penal falsificarea sau contrafacearea marcajelor.“

7. La articolul 13, literele a) și d) vor avea următorul cuprins:

„a) comercializarea pe teritoriul României a produselor prevăzute la art. 1 din prezenta ordonanță, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător;“

„d) utilizarea de timbre, banderole sau etichete deteriorate;“

8. La articolul 13 se introduce un nou alineat, alineatul 10, care va avea următorul cuprins:

„Guvernul, la propunerea Ministerului Finanțelor, poate ca, în funcție de evoluția ratei inflației, să actualizeze nivelul amenzilor prevăzute mai sus.“

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 23/1995 privind sistemul de marcare pentru țigarete, produse din tutun și băuturi alcoolice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 25 august 1995, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, dându-se articolelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 30 iunie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

PETRE ROMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 1 iulie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VASILE LUPU

București, 15 iulie 1997.

Nr. 133.

*) Modificările dispuse prin prezenta lege se referă la texte din cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 23/1995, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/1997.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/1997 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru țigarete, produse din tutun și băuturi alcoolice

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/1997 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru țigarete, produse din tutun și băuturi alcoolice și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

București, 14 iulie 1997.

Nr. 333.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE**

**privind modificarea prevederilor din Hotărârea Guvernului nr. 169/1995,
referitoare la ecartamentul căii de rulare la obiectivul de investiții
„Dezvoltarea și modernizarea transportului în comun
în municipiul Iași — etapa I — județul Iași“**

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Ecartamentul căii de rulare la obiectivul de investiții „Dezvoltarea și modernizarea transportului în comun în municipiul Iași — etapa I — județul Iași“, ai cărui indicatori tehnico-economici au fost aprobați prin Hotărârea Guvernului nr. 169 din 23 martie 1995, se modifică de la 1.435 mm la 1.000 mm.

**PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA**

Contrasemnează:

Ministru delegat pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea Secretariatului General
al Guvernului și a Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Remus Oprea

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Corneliu Eugen Gorcea,
secretar de stat

București, 10 iulie 1997.
Nr. 347.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.